

Ensar'dan Abdullah'ın babası Cabir ibni Abdullah radiyellahü anhümadan rivayet edildi. **<Şüphesiz bir adam Rasûlüllah (Sallallahü aleyhi ve Sellem) den sordu dedi ki, *Bana haber ver, beş vakit farz namazı kıldığım ve ramazanı tuttuğum, helâlı helal ve haramı da haram kabul ettiğim zaman ve bunun üzerine de hiçbir şey ziyade etmesem cennete girer miyim?***

(Rasûlüllah) Buyurdular ki, 'evet.' Bunu, Müslim rivayet etti.>

Haramı haram kabul etmenin manası ondan kaçındığım zaman demektir. Helâlı helal kabul etmenin manası da helalliğine itikat ettiğim halde ve onu yaptığım zaman.

HADİSİ ŞERİFİN İZAHI

(Ebu Abdullah Cabir ibni Abdullah El Ensari Radiyellahü anhümadan) Ebu Abdürrahman veya Ebu Muhammed denilmiştir. Sahabenin büyüklerinden idiler, bu Abdullah Uhud muharebesinde şehit düştü. Peygamberimiz (Sallallahü aleyhi ve Sellem) oğlu Cabir'e buyurdu ki ((Ey oğulcağız! seni müjdeleyeyim mi, şüphesiz aziz ve celil olan Allah babanı diriltti ve buyurdu "dile" dedi ki, 'yarabbi ruhumu iade et ve beni dünyaya çevir hatta bir daha (Allah yolunda) öldürüleyim.' Buyurdu ki, şüphesiz ben hükmettim; onlar oraya bir daha döndürülmeyeceklerdir.))

[\[1\]](#)

Üzerinde borç vardı, geriye bostan bıraktı, Cabir borçlularına bütün meyvelerini dağıttı. Onu kabul etmediler, mühlet vermeğe de razı olmadılar. Meyvesinde borçlarına yetecek kadar yoktu. Bunu Rasûlüllah'a anlattı meyveleri toplamasını emretti. Her sınıfı ayrı, ayrı koydu. Rasûlüllah (sallallahu aleyhi ve sellem) onların etrafını döndü ve onlardan bir tanesini ölçmesini emretti. Sadece bunlar borçlara yetti ondan sonra da birçok ölçekler dolusu fazla geri arttı.

Başka bir rivayette ise her sene kestiklerinin bir misli fazla oluyordu. Diğer rivayette verdiklerinin misli ziyade oluyordu, alacaklılar Yahudi idiler bundan çok taaccüp ettiler. Peygamber, (sallallahu aleyhi ve sellem) Cabir Radiyallahü anh için bir gecede babasının borcunu ödemesi hakkında yirmi yedi kere istiğfar etti. Buyurdu ki ((Ey Cabir babanın borcunu ödedin, Allah seni mağfiret etsin)) [2] Cabir ömrünün sonunda âmâ oldu. Medine-i Münevvere'de hicri 73 veya 78 yılında, 94 yaşında vefat etti. Namazını Eban ibni Osman ibni Affan kıldırdı. (Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem) den çok hadis rivayet eden hafızlardandır. 1540 (bin beş yüz kırk) hadisi şerif rivayet etmiştir. İşte onlardan biri de şu hadis-i şeriftir:

<<Şüphesiz bir adam>> ismi, Numan ibni Gavgal'dır. Sahabidir, Bedir muharebesine katılmıştır. Uhud muharebesinde şehit düşmüştür. Allah'ı teala kendisinden razı olsun.

Bir savaşta şu sözü söyleyen odur, 'Rabb-ül izzet! Sana yemin ediyorum güneş batmadan bu topal ayağımı cennetin yeşilliklerine bastıracağım.' Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdular ki ((Şüphesiz Numan Allah azze ve celleye zannetti ve zannı yanında da buldu, onu gördüm ki cennetin yeşilliklerine basıyordu ve onda topallık yoktu.)) [3]

< 'evet' >>

Zekâtı ve haccı zikretmedi. ya o zaman her ikisi de henüz farz olmamıştı veya nisabı ve güç yetiştirmeyi kaybetme sebebiyle onlarla muhatap olmadığı için ve yahut ta bu ikisi, haramları haram olarak kabul ettiğim zaman, sözünün altına girdikleri içindir. Çünkü farzları terk etmek haramlar cümlesindendir. Bu görüşe göre şöyle denilebilir, her ne kadar hac ve zekât gibileri de terki haramlar cümlesine girse de bu ikisine ehemmiyet vermek için ancak namaz ve oruç zikredildi. Yani gelecekte ki izahattan anlaşıldığı gibi, 'azapsız cennete girersin'. Çünkü cennete mutlak girmek imana bağlıdır. Kim ki imanlı olarak öldürülürse cennete girmesi kesinleşir. Sonra masiyetten kurtulmuş ise çocuk ve delilik gibi ki deliliği bulüğe ulaşıyor ve tevbe-i nasuh ile tevbe eden ve ebedi masiyet işlememeğe muvaffak olanlar gibi bunlar asla cehenneme girmezler. Lakin cehennemin üstünden kurulan sırattan geçerler.

Eğer büyük günah işlemişse ve tevbesiz de ölmüşse bu Allah'ı teala'nın dilemesi altındadır. İsterse af eder evvelki gibi asla cehenneme sokmaz, isterse cehennem de azap eder oradan çıkarır cennete sokar. Bütün masiyetleri işlemiş olsa bile mümin olarak ölen hiçbir kimse ebedi olarak cehennemde kalmaz. Kâfir olarak ölen hiçbir kimsenin cennete giremeyeceği gibi, bilakis kâfir cehenneme girer ve orada ebedi kalır, yapabilecek iyilik amellerini yapsa bile. Bu, hak ehlinin (Yani ehlisünnetin)görüşüdür.

Sahih hadislerde sabit olana gelince ki şüphesiz bazı büyük günahlar cennete girmeyi engeller, sılayı rahimi/akrabalık bağlarını kesmek ve kibir gibi bunların manası evvel girenlerle beraber girmemesidir ve yahut ta (büyük günahları) helal görmek üzere yorumlanır.

Eğer denilirse ki bu hadis-i şerifin ifadesi şüphesiz ameli salih cennete girmeye sebep olur. Şu (gelecek) hadis, Resülullah'tan sabit olmakla beraber; zira Resulullah şöyle buyurdular:

(Hiç birinizi, ameli cennete sokamaz.) dediler ki, senide mi ya Resülullah? Buyurdular ki ((Beni de sokamaz, ancak Allah'ı teala beni fazlı ve rahmetiyle kuşatmıştır.) [4] Cevap verilir ki şüphesiz cennete girmeğe sebep olacak amel ancak makbul olandır, başkası değildir. Şüphe yok ki kabul Allah'ı teala'nın rahmetindendir. İş yine şuna döner; şüphesiz cennete girmek ancak Allah'ı Teala'nın rahmetiyle meydana gelir.

[1] Ahmet -3/361 Humeydi-1265

[2] Buhari-3580

[3] Elisabe-3/564

[4] Buhari-11/293 Müslim-2816

Az amelle cennet... -1

Yazar Rehnüma

Pazar, 25 Nisan 2010 17:31 - Son Güncelleme Pazar, 25 Nisan 2010 20:06
